

men de have med de til dem knyttede særegne reelle Rettigheder været Gjenstand for almindelig Handel og Omsætning, saa at ogsaa Andre have sat deres Formue i Samme, forat benytte dem ved at overlade deres Brug til dem, som vare personligt berettigede til Bagernering. Spørgsmaalet i nærværende Sag dreier sig derfor egentlig om, hvorvidt der er erhvervet saadanne særegne reelle Rettigheder med Hensyn til disse Gaarde, at de ikke bør eller kunne vilkaarligt ophæves og forandres, uden Erstatning til vedkommende Eiendomsbesiddere. Derimod troer jeg ikke, at Noget kan eller vil disputere det Offentliges Ret til at omordne og forandre Bagerneringen, saaledes som det til enhver Tid findes at stemme overens med det almindelige Vel. Men Spørgsmaalet er, om hvorvidt dette kan skee paa de enkelte Privates Bekostning, som nu besidde de omtalte særegne Eiendomme. Findes det nødvendigt, at en saadan Omordning foretages, saa bør den vel skee, men med Erstatning til de Vedkommende. Som Følge af denne Sagens Beskaffenhed troer jeg heller ikke, at det bør have nogen Indflydelse paa en retfærdig Afgjørelse af samme; hvad man maatte antage med Hensyn til, om den Ordning af Bagerneringen, som nu har bestaaet omtrent i et Aarhundrede, i sig selv er god og rigtig eller ikke. Denne Indretning er indført for mere end et Aarhundrede siden, og upaatvivleligt blev den ikke indført, fordi man derved vilde begunstige enkelte Private, men fordi man efter de daværende Forhold og de da gjeldende Anskuelser ansaae en saadan Indretning som god og gavnlig for det Almindelige. Denne Ordning af det omspurgte Næringsbrug staaer derfor ikke ene, men har Analogier saavel med Hensyn til andre Slags Næringer, som ogsaa i andre Byer end denne Stad. Det er meget muligt, at man allerede dengang har feilet ved at træffe en saadan Indretning, uagtet det er vanskeligt nu at sælde nogen paalidelig Dom derom, da man ikke saa fuldstændig, som det behøves, kan sætte sig ind i de daværende Forhold. Nu vil det vistnok i Almindelighed erkjendes, at en saadan Tingenes Ordning ikke svarer til de nærværende Forhold og de nærværende Fornøden-

heder; men deraf vil alene følge, at man bør søge at faae en saadan Indretning omdannet, men ikke at man bør kunne nægte de Private, om hvis Rettigheder der handles, Erstatning for det Tab, som deraf vil flyde for dem. Hvad nu angaaer det egentlige Spørgsmaal i denne Sag, da troer jeg, at det ved Besvarelsen af samme fornemmelig bør komme i Betragtning, om ikke det Offentlige selv, ved de Anordninger og Bestemmelser, som det har givet om dette Forhold, og ved den hele faktiske Ordning, som i Genhold til disse Anordninger uddannede sig under den offentlige Bestyrelses Dine og tildeels ved dens Medvirkning med Hensyn til dette hele offentlige Forhold og ved en saavidtig Næring, som Bagerneringen heri Staaen, om, siger jeg, ikke det Offentlige selv har givet de enkelte private Borgere en god og velgrundet Anledning til at antage, at de ved at kjøbe disse Bagergaarde tilforhandlede sig en saadan reel Forrettighed, som de nærværende Eiere i deres Andragende antage, at de besidde. Maa det nemlig erkjendes, at det Offentlige selv saaledes har givet de Vedkommende en grundet Anledning til i denne Mening at kjøbe deres Eiendomme, saa troer jeg ogsaa, at disse Private ligeoverfor en retfærdig Lovgivning have et billigt og retfærdigt Krav paa, at man ikke fratager dem denne Rettighed, uden at give dem Erstatning derfor. Hvad nu for det Første de Anordninger angaaer, som have ordnet dette Forhold, da, naar man spørger om, hvorvidt de virkelig have givet de Vedkommende Anledning til den fremkomne Anskuelse, forekommer det mig, at man først og fremmest maae see paa den naturlige Betydning, som de indeholde efter Ordene og det hele Sammenhæng, og at det ikke kan være afgjørende, om man maa skee ved en yderst skarpsindig juridisk Fortolkning kunde uddrage en anden Mening af Anordningen end den, som synes naturligt at maatte frembyde sig for Enhver, som læser den igjennem, ligesom det naturligtvis heller ikke kan komme an paa den enkelte Anordning særskilt betragtet, men paa den hele Række i deres Sammenhæng. Fremdeles kan det vistnok heller ikke komme an paa, om man nu af Arkiverne kunde fremdrage en eller anden hidtil ubekjendt Betænkning eller